

מ"ת 52730/11/19 - מדינת ישראל נגד צבי כצמאן, מיכאל מדר

בית משפט השלום בקריית שמונה

מ"ת 52730-11-19 מדינת ישראל נ' כצמאן(עציר) ואח'
תיק חיצוני: 488483/19

בפני	כבוד השופטת אביבית נחמיאס
מבקשת	מדינת ישראל
נגד	
משיבים	1. צבי כצמאן (עציר) 2. מיכאל מדר (עציר)

החלטה

לפני בקשה להורות על מעצרם של המשיבים עד לתום ההליכים המשפטיים כנגדם.

כתב האישום:

כנגד המשיבים הוגש ביום 22.11.19 כתב אישום המייחס להם ביצוע עבירות על פקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973 (להלן: **הפקודה** או **פקודת הסמים המסוכנים**).

כעולה מעובדות כתב האישום, החל מיום 1.9.19 התגוררו המשיבים עם אדם נוסף, משה בן שבו, בבית מגורים הממוקם ברח' החופים 35 ביישוב חד נס (להלן: **הבית**), אותו שכרו השלושה, מבעליו. הם התגוררו יחד בבית עד שבשלב מסוים עזב המשיב 2 את הבית.

המשיבים ומשה בן שבו, הקימו בבית מעבדה לגידול סם מסוכן מסוג קנבוס, כמשמעותו בתוספת הראשונה לפקודה, והחזיקו במעבדה כלים המשמשים לגידול הסם, בין היתר, שנאי חשמל, מזגן נייד, מפוחים, אוהל גידול, מאווררים, מסננים, נוזל דשן, מנורות לד, בתי מנורות, מנורת פטריה שקי חול, אדניות.

המשיבים ומשה בן שבו, גידלו בצוותא חדא והחזיקו במעבדה 137 שתילים של סם מסוכן מסוג קנבוס במשקל כולל של 29.45 ק"ג נטו.

על בסיס האמור לעיל, יוחסו למשיבים העבירות הבאות: ייצור הכנה והפקה, עבירה לפי סעיף 6 לפקודה, החזקה ושימוש שלא לצריכה עצמית, עבירה לפי סעיף 7(א)+(ג) (רישא) לפקודה וכן עבירה של החזקת כלים, עבירה לפי סעיף 10 לפקודה.

הבקשה:

עם הגשת כתב האישום, הגישה המבקשת בקשה להורות על מעצרם של המשיבים עד לתום ההליכים כנגדו וזאת,

בהתאם להוראות סעיף 21 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה- מעצרים), התשנ"ו- 1996 (להלן: **חוק המעצרים**).

לטענת המבקשת בידיה ראיות טובות להוכחת אחריותם של המשיבים לביצוען של העבירות המיוחסות להם בכתב האישום ובכללן: שותף לביצוע העבירות המפליל אותם, חוות דעת, כלים וכמות גדולה של סמים, ט"א, פנקס ובו הוראות גידול והוצאות הכולל את שמם, הודעות ושיחות הקושרות אותם למעבדה.

לטענת המבקשת, המשיבים עשו שימוש ביחד עם אדם נוסף, בקומה התחתונה של בית המגורים לצורך גידול סמים, שם החזיקו כמות גדולה של סם מסוכן, דבר המלמד על המסוכנות הרבה הנשקפת מהם. לפיכך, כנגד המשיבים קמה חזקת מסוכנות בהתאם להוראות סעיף 21(א)(1)(ג)(3) לחוק המעצרים שכן המדובר בעבירות על פקודת הסמים המסוכנים.

ההליכים בתיק וטיעוני הצדדים:

במסגרת הדיון אשר התקיים ביום 22.11.19, הסכימו ב"כ המשיבים לקיומן של ראיות לכאורה, ולקיומה של עילת מעצר.

ב"כ המשיב 2 טען כי המשיב 2 הינו בחור צעיר, ששירת שירות צבאי מלא בהצטיינות, ללא עבר פלילי, התפתה לקחת חלק במעבדה והפנים כי עשה טעות חמורה, בשלב מסוים עזב את הבית ולפיכך חלקו פחת. בנוסף טען כי כאשר ידע המשיב 2 על מעצרו של שני חבריו - לא נמלט ונותר בכתובתו הרשומה.

ב"כ המשיב 2 הציע חלופת מעצר מרוחקת ממקום ביצוע העבירה, בבית הוריו במודיעין עילית תחת פיקוחם של הוריו, וחלופה נוספת בבית חברו ביישוב נילי, תחת פיקוחם של שני חבריו, שתי החלופות יכולות לאיין את המסוכנות הנשקפת ממנו, שכן המפקחים נורמטיביים, ללא עבר פלילי ושומרי חוק. ב"כ המשיב טען כי מקרה זה מצדיק שחרור מיידי לחלופה, ללא צורך בקבלת תסקיר מעצר.

המפקחים המוצעים נחקרו בבית המשפט, ציינו כי מוכנים לפקח על המשיב, לחתום על ערבות כספית וכן להודיע למשטרה במידה והמשיב יפר את תנאי שחרורו.

ב"כ המבקשת חזרה על האמור בבקשה, כי קיים שותף שהפליל את המשיבים, וכי השלושה הקימו בצוותא מעבדת סמים משוכללת בבית מגורים הנמצא ביישוב קהילתי, כאשר הקימו מעבדה בקומה התחתונה בבית, השקיעו כספים ותכננו למוכרם ולהכפיל את ההשקעה. עוד ציינה בתום טיעוני ב"כ המשיבים כי קיים חשוד נוסף, הנמצא בברירה דבר המעלה את החשש לשיבוש הליכי משפט אולם נימוק זה לא נטען כלל בבקשה למעצר עד תום ההליכים שהוגשה.

ב"כ המשיב 1 הצטרף לטיעוני המשיב 2, טען כי יש להורות על חלופת מעצר ללא תסקיר מבחן, טען כי המשיב 1 בחור צעיר, ללא עבר פלילי, נסיבות חייו הקשות הובילו אותו לעזוב את הבית בגיל צעיר, התגייס לצבא ועשה שירות צבאי מלא.

ב"כ המשיב הציע חלופת מעצר את ישיבת כפר זיתים, שם למד המשיב 1 ואף עבד שם, והציע כמפקחים שתי דמויות סמכותיות - מנהל הישיבה ואדם נוסף שעובד בישיבה לפי קריאה.

המפקחים המוצעים נחקרו בבית המשפט, ציינו כי מוכנים לפקח על המשיב, לחתום על ערבות כספית וכן להודיע למשטרה במידה והמשיב יפר את תנאי שחרורו. מנהל הישיבה ציין כי מתגורר בישיבה, אינו צמוד 24/7 למשיב 1 אולם מתגורר במבנה הסמוך למבנה בו אמור המשיב 1 להתגורר עם תתקבל החלופה, שימש בעבר ככתובת עבור בתי משפט לשמש כחלופת מעצר עבור נערים שנזקקו למעצר בית, ומעבר לחלופה מקיים המקום תהליך של שיקום, סיוע של פסיכולוג וכל הדרוש על מנת לסייע למשיב 1. מנהל הישיבה ציין כי במשך כל היום יהי תחת פיקוח של אדם אחר בישיבה. המפקח הנוסף הינו אדם המכיר את המשיב 1 במסגרת עבודתו כמפעיל סדנאות בישיבה, מתגורר בנוף הגליל וזמין לכל קריאה לישיבה על מנת לפקח על המשיב 1.

עוד ציין ב"כ המשיב 1 כי המשיב 1 סובל מבעיית בריאות - רגישות לגלוטן, דבר המקשה עליו את השהות בכלא.

שני הסניגורים הפנו לפסיקה עניפה תומכת בעמדתם קרי - שחרור לחלופת מעצר ללא תסקיר.

דין והכרעה:

כאמור, הסנגורים הסכימו לקיומה של תשתית ראייתית לכאורית בתיק, וקיומה של עילת מעצר (ממילא מדובר בחזקת מסוכנות סטטוטורית).

חלופת מעצר

בהתאם להוראות סעיף 21(ב)(1) לחוק המעצרים, בית המשפט מצווה לבחון תמיד קיומה של אפשרות להשיג את מטרת המעצר בדרך של שחרור לחלופת מעצר.

בעת בחינת חלופת מעצר, על בית המשפט לאזן בין שיקולי ההגנה על האינטרס הציבורי מחד, ובין זכותו של כל אדם לחירות לאור נסיבותיו האישיות (ראה לעניין זה: בש"פ 7440/01 מימון נ' מדינת ישראל).

כידוע, התנאי הבסיסי לבחינת האפשרות לאיין את המסוכנות הנשקפת ממשיב כלשהו הינו קיומו של אמון באותו משיב, אשר מהווה את הבסיס לכל שחרור לחלופה.

לעניין זה, יפים הדברים אשר נאמרו במסגרת בש"פ 507/00 מזרחי נ' מדינת ישראל [פורסם במאגרים המשפטיים]:

"...חלופת מעצר, לרבות מעצר בית, מתבססת על אמון שבית המשפט רוחש לנאשם. שהרי, אין חלופת מעצר אלא אם יש עילת מעצר, ואין עילת מעצר אלא אם יש יסוד סביר לחשש בדבר מסוכנות הנאשם, בדבר הימלטות מן הדין או שיבוש הליכי משפט. אם, אף על פי כן, בית המשפט מסתפק בחלופת מעצר, אין זאת אלא משום שהוא סומך על הנאשם שלא ינצל את השחרור מן המעצר כדי לעבור עבירה, להתחמק מן הדין או לשבש את הליכי המשפט. התנאים המגבילים של חלופת המעצר, יהיה זה מעצר בית ותהיה זו ערבות כספית, לעולם אינם מסלקים את החשש במידה מספקת, אלא אם הם מתאספים לאמון שהנאשם יקיים את תנאי השחרור, המפורשים והמשתמעים. אם נשמט האמון, מתמוטטת גם החלופה..." (שם, בפסקה 8).

זה המקום להעיר, כפי שצוין לעיל, כי בעבירות אלה על פקודת הסמים המסוכנים נדרשת ביתר שאת אותה מידת אמון שיש ליתן במשיבים, שכן עבירות אלה ניתן לעבור גם מן הבית וגם באמצעות אמצעים אלקטרוניים כאלה ואחרים.

בנוסף, כלל ידוע הוא כי בעבירות אלה על פקודת הסמים כדרך כלל דינם של המשיבים למעצר ורק במקרים חריגים ניתן להורות על שחרור לחלופה. במסגרת בש"פ 4251/09 **אביאל אוהיון נ' מדינת ישראל** קבע בית המשפט העליון מפי כב' השופט י. דנציגר כדלקמן:

עבירות הסמים בהן מואשם העורר מקימות עילת מעצר סטטוטורית מכוח סעיף 21(א)(1)(ג)(3) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996. בית משפט זה קבע לא אחת כי מי שנותן ידו בסחר בסמים ובעבירות סמים אחרות שלא לצריכה עצמית, לא ישוחרר לחלופת מעצר אלא במקרים חריגים ויוצאי דופן [ראו: בש"פ 3232/09 בוטרשוילי נ' מדינת ישראל; בש"פ 5715/06 אברהם נ' מדינת ישראל; בש"פ 2846/06 מדינת ישראל נ' אלעזר, בש"פ 2748/06 מדינת ישראל נ' חטואל (פורסמו כולם במאגרים המשפטיים)].

כפי שנפסק מפי כב' השופט יצחק עמית בבש"פ 27/15 **עלי יונס נ' מדינת ישראל**, לא בכל תיק יש מקום לקבל תסקיר מעצר וכי בית המשפט רשאי ויכול לבחון את חלופות המעצר בעצמו מבלי להידרש לתסקיר מעצר שהכנתו אורכת זמן רב.

אשר למשיב 1:

מהטעמים אותם אפרט להלן, מצאתי כי בטרם החלטה סופית יש מקום להידרש לתסקיר מעצר בעניינו של המשיב 1 לבחינת מסוכנותו כמו גם חלופות המעצר האפשריות בעניינו.

ראשית, אמנם מדובר במשיב נעדר הרשעות קודמות, עיון בכתב האישום מעלה כי נשקפת ממנו מסוכנות גבוהה, ניהל בצוותא מעבדת סמית משמעותית והחזיק בה סמים בכמויות נכבדות, קרי, מדובר בגורם משמעותי בשרשרת הפצת הסם.

שנית, המפקחים המוצעים, נחקרו בבית המשפט והתרשמתי כי עם כל הרצון הטוב שלהם, והחסד הגדול שהם עושים בהציעם חלופת מעצר לנערים המנותקים ממשפחות המוצא שלהם, אין בכוחם להיות עם המשיב 24/7 והוא אמור להיות עם גורמים נוספים בישיבה שלא נחקרו בפני.

שלישית, כפי שצוין לעיל, התנאי המקדמי לשחרורו של כל משיב ממעצרו הינו מתן אמון במשיב שיכבד תנאי שחרור. במקרה דנן, לא השתכנעתי לעת הזו כי זהו המצב, ולפיכך, יש מקום להידרש לתסקיר מעצר מקיף אשר יבחן את התנהלותו של המשיב בתקופה האחרונה, קשריו עם גורמי שוליים, מידת מעורבותו בסמים וכן מצבו החברתי.

אשר למשיב 1 מצאתי כי המקרה דנן מצדיק קבלת תסקיר מעצר וזאת מאחר וקיים קושי להחליט האם נוכח נסיבות המעשה והעושה ניתן להסתפק בחלופת מעצר וכן קיים קושי להעריך את החלופה הקונקרטית המוצעת.

כפי שיפורט להלן, לגבי המשיב 2 הגעתי למסקנה שונה. אציין כי לא התעלמתי מטענת אפליה שיכולה להיטען ע"י המשיב 1, אולם מהטעמים שיפורטו להלן, ראיתי לנכון לאבחן בין השניים, בין היתר, בשים לב לטיב החלופה שהוצעה, זמינות המפקחים ומהנסיבות השונות שיפורטו להלן.

נוכח מצבו הרפואי של משיב 1 מורה לשב"ס לספק למשיב 1 מזון המותאם למגבלותיו הרפואיות.

אשר למשיב 2:

אף בעניינו של המשיב 2 נשקפת מסוכנות גבוהה, אולם לאחר ששקלתי את החלופות שהוצעו, ואת נסיבות המקרה, שוכנעתי כי חלופת המעצר שהוצעה יש בה כדי לאיין את המסוכנות הנשקפת מן המשיב 2, זאת אף ללא צורך בהיזקקות לתסקיר מעצר, זאת מהטעמים הבאים:

מדובר בחייל משוחרר, נעדר הרשעות קודמות, אשר עזב את הדירה ושהה בבית הוריו (כתובתו הרשומה) בעת ששמע על מעצר שותפיו.

בית ההורים הינו מקום המרוחק מאוד ממקום ביצוע העבירה.

החלופה שהוצעה מאפשרת פיקוח הדוק 24/7.

כפי שהעידו הוריו, המשיב שיתף אותם במעצר שותפיו, ולא ניסה להימלט מן הדין.

עיינתי בחומר הראיות, ולא עולה כל אינדיקציה למעורבות עמוקה בעולם הסמים מעבר לגידול נשוא כתב האישום.

בנוסף, חרף האמור בתמלילי ההקלטות מהנייד של המשיב 2, התרשמתי כי מדובר במפקחים ראויים, שהיו מזועזעים מהסתבכותו של בנם והוכיחו אותו על מעשיו. אביו של המשיב 2 הינו אדם המעורב בקהילה בה חי, רואה בחינוך בנו משימה בעלת חשיבות עליונה והוא בעל דמות סמכותית. אף מהאם התרשמתי כי מדובר באישה נורמטיבית ואחראית. המשיב 2 פרץ בבכי כששמע את הוריו בבית המשפט. שילוב של הוריו וחברו של המשיב 2 שאף הוא מהווה מפקח ראוי וזמין, בצירוף ערבויות כספיות משמעותיות, מהווה חלופה ראויה. כפי שהעיד חברו של המשיב 2 כאשר השיב לשאלה מדוע הוא חושב שהמשיב 2 יקשיב לו: "הוא יקשיב לעצמו, הוא יכבד אותי כשהוא ידע שאני חותם עליו ערבות".

התרשמתי כי יחסיו של המשיב 2 עם הוריו וחבריו תקינים והתרשמתי מכנות כוונותיהם שכן ההורים הסבירו כי כל הסתבכות של בנם פוגעת בפרנסת המשפחה, בשידוך ובמעמד בחברה בה הם חיים.

אשר על כן, אני מורה על שחרורו של המשיב 2 בתנאים הבאים:

א. מעצר בית מלא בבית הוריו בכתובת קצות החושן 1/11 במודיעין עילית וזאת עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו.

ב. המשיב 2 יהיה בפיקוח מלא ומתמיד של הוריו - מאיר מדר ת.ז. 304605983 ושירה קורין מדר ת.ז.

304605991 ושל חברו פלג אלחנן שמעון ת.ז 316387182 לסירוגין.

ג. נאסר על המשיב 2 להיות בקשר במישרין או בעקיפין עם מי מהמעורבים בפרשה.

ד. מורה על עיכוב יציאתו של המשיב 2 מהארץ. המשיב 2 יפקיד דרכונו בבית המשפט.

ה. המשיב 2 יפקיד סך של 15,000 ₪ במזומן להבטחת תנאי השחרור.

ו. המשיב 2 יחתום על התחייבות עצמית בסך של 20,000 ש"ח.

ז. המפקחים יחתמו על ערבות צד ג', כל אחד מהם בסך של 20,000 ₪.

המפקחים יוכלו לחתום על ערבותם בתחנת משטרה הקרובה למקום מגוריהם.

מובהר כי הפרת תנאי החלטה זו עלולה להביא למעצרו המידי של המשיב 2 ולחילוט הערבויות.

סוף דבר:

אשר למשיב 1 - אני מורה על קבלת תסקיר מעצר וקובעת להמשך דיון בבקשה ליום 04.01.20 בשעה 11:00.

המשיב 1 עצור עד החלטה אחרת.

אשר למשיב 2 - אני מורה על שחרורו בתנאים שפורטו לעיל.

המשיב 1 יובא לדיון באמצעות שב"ס.

המזכירות תעביר החלטה זו לידי שירות המבחן.

ניתנה היום, כ"ו חשוון תש"פ, 24 נובמבר 2019, בהעדר הצדדים.